

*Co říkají o Prorokovi
Muhammadovi
(mír s ním)*

Muhammad ﷺ

Mahatma Gandhi řekl (v Mladé Indii) o charakteru Muhammada, necht' mu Bůh požehná a dá mír:

„Chtěl jsem se dozvědět o tom muži, co má nespornou náklonost srdcí miliónů lidí....Byl jsem čím dál tím více přesvědčen, že to nebyl meč, který v oných dnech v oné společnosti vyhrál místo islámu. Byla to ta přísná jednoduchost, podivuhodná skromnost Proroka, zásadovitost s ohledem na sliby, jeho vášnivá oddanost svým přátelům a jeho následovníkům, jeho neohroženost, nebojácnost, jeho naprostá důvěra v Boha a v jeho vlastní poselství. Ty, a ne meč, před ním vše nesly a přemohly každou překážku. Když jsem odložil druhý díl (Prorokova životopisu), bylo mi líto, že už mi nezbylo nic ke čtení z jeho vznešeného života.“

Lamartine řekl:

„Jestli vznešenost účelu, malost prostředků a ohromující výsledky jsou tři kritéria lidského génia, kdo by se mohl jen opovážit porovnávat jakéhokoli významného člověka s Muhammadem? Nejslavnější lidé stvořili jen zbraně, zákony a říše. Vynalezli, jestli vůbec něco, ne více než materiální síly, které se často rozpadly před jejich očima. Tento muž pohnul nejen armádami, zákonodárstvím, říšemi, lidmi a dynastiemi, ale také milióny lidí v jedné třetině tehdejšího neobydleného světa; a co ještě více, pohnul oltáři, bohy, náboženstvími, ideami, vírami a dušemi... jeho schovívavost ve vítězství, jeho ambice, které byly naprosto oddané jedné myšlence a žádným způsobem honbou za mocí; jeho nekonečné modlitby, jeho mystické rozmluvy s Bohem, jeho smrt a jeho triumf po smrti; toto vše nese svědčí o jeho podvádění, ale o jeho pevném přesvědčení, které mu dalo moc obnovit dogma. Toto dogma bylo dvojité, jednota Boha a Boží imateriálnost; první ukazuje co je Bůh a druhé co Bůh není; ten první porazil falešné bohy mečem a druhý začal myšlenku slovy.“

„Filozof, řečník, apoštol, zákonodárce, bojovník,

dobývatek myšlenek, restaurátor racionálních dogmat, kultu bez symbolů; zakladatel dvaceti pozemských říší a jedné duchovní říše, to je Muhammad. S ohledem na standardy, kterými je lidská vznešenost měřena, mohli bychom se taky zeptat, je zde nějaký člověk vznešenější než on?“

Lamartine, HISTOIRE DE LA TURQUIE, Paris, 1854, Sv. II, str. 276-277.

V Encyklopedia Britannica stojí:

„Muhammad je nejúspěšnějším ze všech Proroků a náboženských osobností.“

John Austin řekl:

„Během méně než roku se stal duchovním, nominálním a světským zákonem Medíny a v jeho rukou byla moc, která zatřásla světem.“

Zdroj: John Austin: "*Muhammad the Prophet of Allah*," v T.P.'s a Cassel's Weekly, 24. listopadu 1927

John William Draper řekl:

„Čtyři roky po smrti Justiniana, n.l. 569, se v Mece, v Arábii, narodil muž, který ze všech velikánů měl největší vliv na lidskou rasu...Muhammed...“

Zdroj: John William Draper, *A History of the Intellectual Development of Europe*, Londýn 1875, sv. 1, str. 329-330.

W. Montgomery Watt řekl:

„Jeho připravenost snést utrpení kvůli své víře, vysoký morální charakter lidí, kteří v něj věřili a kteří k němu vzhlíželi jako k vůdci, a velikost jeho konečných cílů – svědčí o jeho zásadní bezúhonnosti. Domnívat se, že Muhammad byl podvodníkem a šarlatánem vyvolává více problémů než řeší. Kromě toho, žádná veliká osobnost historie není na Západě tak chabě oceňována jako Muhammad.“

W. Montgomery Watt, MOHAMMAD AT MECCA, Oxford, 1953, str. 52.

George Bernard Shaw řekl:

“Kdyby muž jako Muhammad získal diktaturu v moderním světě, úspěšně by se mu podařilo vyřešit jeho problémy, což by přineslo tak moc potřebný mír a štěstí.“

Čtete následující citáty jiných západních autorů...

**Thomas Carlyle v jeho (Heroes and eroworship)
byl naprosto ohromen:**

“**J**ak mohl jediný bezmocný muž spojit válčící kmeny a potulné beduíny v nejsilnější a nejcivilizovanější národ za méně než dvě desetiletí...”

Diwan Chand Sharma napsal:

„**M**uhammad byl duší vlídnosti a jeho vliv byl pociťován a nikdy nezapomenut těmi kolem něj.“

(D.C. Sharma, *The Prophets of The East*, Calcutta, 1935, str. 12)

Slovy profesora C. Snouck Hurgronje:

„**S**pojené národy, založeny Prorokem islámu, daly základ mezinárodní jednotě a lidskému bratrství na takových univerzálních základech, které prosvítily cestu ostatním národům.“ Pokračuje: „Skutečností je, že žádný národ světa nemůže ukázat podobnost tomu, co udělal islám v realizaci myšlenky Spojených Národů.“

Profesor Ramakrishna Rao řekl:

„Osobnost Muhammada je nejsložitější k získání v celkové pravdě. Můžeme zachytit jen náznak. Jaké dramatické následování barvitých scén! Je zde Muhammad jako Prorok. Muhammad jako bojovník, Muhammad jako obchodník, Muhammad jako státník, Muhammad jako řečník, Muhammad jako reformátor, Muhammad jako útočiště sirotkům, Muhammad jako ochránce otroků, Muhammad jako osvoboditel žen, Muhammad jako soudce, Muhammad jako svatý. Vše ve všech těchto velkolepých rolích, ve všech těchto oborech lidských aktivit, je jako hrdina.“

Sarogini Naidu, proslulý poeta Indie o islámu řekl:

„Bylo to první náboženství, které hlásalo a praktikovalo demokracii; neboť když zaznělo volání k modlitbě a služebníci se shromáždili v mešitě, demokracie islámu je zakotvena pětkrát denně, kdy rolník a král vedle sebe klečí a prohlašují: „Bůh Jediný je Veliký...“ A já jsem byl touto nedělitelnou jednotou islámu, který činí člověka bratrem, ohromen znovu a znovu.“

(*S. Naidu, Ideals of Islam, video Speeches and Writings*, Madras, 1918, p.169).

1 – Annie Besant řekla:

„Pro kohokoliv kdo studoval život a charakter vznešeného Proroka Arábie, kdo ví, jak učil a jak žil, je nemožné cítit nic kromě úcty k tomuto úžasnému Proroku, jednoho ze vznešených poslů Nejvyššího. A ačkoliv mnoho věcí, které zde říkám, se vám mohou zdát známé, já sama kdykoliv je znovu přečtu cítím nový způsob obdivu a nový smysl úcty.

Annie Besant, THE LIFE AND TEACHINGS OF MUHAMMAD, Madras, 1932, str. 4.

2 – Manželství Proroka Muhammada, mír a požehnání Alláha s ním:

„Chcete mi snad říci, že se muž plný mladistvé energie, muž starý 24 let, oženil s mnohem starší ženou, ženou, které bylo 50 let a byla ve věku, kdy veškerý sexuální chtíč uvadá a byl jí věrný po celých 26 let? Takto nemohou být souzeny lidské životy. Když pohlédnete na ženy, které si vzal, zjistíte, že díky každé z nich bylo uzavřeno spojení, jeho následovníci něco získali nebo ona žena byla v naléhavé potřebě ochrany.“

Annie Besant, THE LIFE AND TEACHINGS OF MUHAMMAD, Madras, 1932, strana 4

Bosworth Smith řekl:

„Byl Césarem a Papežem v jednom, ale byl Papežem bez papežských nároku a Césarem bez césarových legií: byl bez armády, bez osobního strážce, bez paláce, bez stálého příjmu. Kdyby měl kdy nějaký muž právo říci, že vládnul Božím právem, byl by to Muhammad, protože veškerá jeho moc byla nastolena bez jakýchkoliv nástrojů a jejich podpory.“

Bosworth Smith, MOHAMMAD AND MOHAMMADANISM, Londýn, 1874, str. 92.

Michael H. Hart řekl:

„Některé mé čtenáře může překvapit a někteří se mohou ptát, proč jsem vybral Muhammada jako nejvlivnější osobnost na světě, ale on byl jediným mužem v dějinách, který byl plně úspěšný v obou, světské i náboženské úrovni.“

Michael H. Hart, THE 100: A RANKING OF THE MOST INFLUENTIAL PERSONS IN HISTORY, New York: Hart Publishing Company, Inc., 1978, str. 33.

Známý britský spisovatel řekl:

„Žádný náboženský vůdce nikdy nebyl tak pomlouván jako Prorok Muhammad. V minulosti byl napadán jako kacír, podvodník nebo smyslník a stále je možné zaslechnout, jak ho někdo nazývá falešným prorokem. Moderní německý spisovatel obvinil Proroka Muhammada ze smyslnosti, protože se obklopoval mladými ženami. Tento muž však nebyl ženat do svých 25 let a poté se svou ženou šťastně žil po 24 let, až do její smrti, kdy mu bylo 49. Bylo to pouze mezi jeho padesátým a šedesátým rokem, kdy si Prorok Muhammad

vzal další ženy a pouze jedna z nich byla panna a většinu z nich si vzal z politických a dynastických důvodů. V každém případě byl prorokův život lepší než život hlavy anglické církve, Jindřicha VIII.

Geoffrey Parrinder, Mysticism in the World's Religions (New York: Oxford University Press, 1976, str. 121)

James A. Michener řekl:

„Muhammad, Bohem obdarovaný muž, který založil Islám, se narodil v roce 570 našeho letopočtu, arabskému rodu, který uctíval sochy. Protože se z něj záhy stal sirotek, byl zvláště soucitný s nuzáky, vdovami, sirotky, otroky a utiskovanými. Už ve dvaceti letech z něj byl úspěšný obchodník a brzy se stal vedoucím karavany jedné bohaté vdovy. Když dosáhl věku 25 let, jeho zaměstnavatelka, která rozpoznala jeho hodnotu, mu nabídla sňatek. I přes to, že byla o 25 let starší než on, vzal si ji a až do její smrti jí byl věrným manželem.

“Jako téměř každý velký prorok před ním se i Muhammad obával své funkce jako převaděč Božího slova, protože si byl vědom své

nedokonalosti. Ale Anděl mu přikázal: „Čti.“ Pokud víme, Muhamad neuměl ani číst, ani psát, ale začal diktovat tyto Bohem vnuknutá slova, která brzy ovládla velkou část světa: “Je pouze jeden Bůh.”

“Muhammad byl ve všem velice praktický. Když jeho milovaný syn Ibrahím zemřel, nastalo zatmění slunce. Rychle začaly vznikat pověsti, že to bylo znamení osobní Boží kondolence. Nacož Muhamad řekl: „Zatmění je přírodní úkaz. Bylo by hloupé připisovat tento úkaz narození nebo smrti lidské osoby.“ Po Muhammadově smrti byla snaha ho prohlásit za Boha. Ale muž, který se poté stal jeho správním nástupcem, zneškodnil tuto hysterii v jednom z nejvznešenějších projevů v historii: „Ti z Vás, kteří uctívali Muhammada, slyšte: Muhammad je mrtev. Ale ti z Vás, kteří uctívali Boha, věru Bůh je nesmrtelný.“

James A. Michener, "ISLAM: THE MISUNDERSTOOD RELIGION," in READER'S DIGEST (American edition), květen 1955, str. 68-70.

Edward Gibbon a Simon Ocklay řekli:

“Není to propaganda, ale stálost jeho náboženství, která si zasluhuje náš obdiv, stejný čistý a dokonalý dojem, který vryl v Mecce a Medíně je uchován po revolucích 12-ho stolení indických, afrických a tureckých novověrců...Rovnoměrnost Mahomedánů odolala pokušení snížení cíle jejich víry a oddanosti na stupni se smysly a představivostí muže. ‚Věřím v jednoho Boha a Muhammada Posla Božího‘, toto je to jednoduché a neměnné vyznání víry v Islámu. Intelektuální myšlenka Božstva nikdy nebyla snížena jakoukoliv viditelnou modlou; čest Proroka nikdy nepřekročila míru lidské počestnosti a jeho živoucí nařízení ukáznili vděk jeho společníků s hranicí úsudku a náboženství.

Edward Gibbon and Simon Ocklay, HISTORY OF THE SARACEN EMPIRE, London, 1870, str. 54.

Conveying Islamic Message Society
Site: www.islamic-message.net
E-mail: info_en@islamic-message.net
P.O. Box 834 – Alex – Egypt